

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise: nu se însoapă.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”

TRIBUNA

Cioclii Tiszaistilor.

Politica tiszaiștă a început să-și aducă roadele — neprevăzute de Ungurii orbiți de sovinișm, dar naturale și logice. Cum falsă a fost întreaga politică ganefului din Bihor, false și ne-calculabile sunt și rezultatele.

Tisza Kálmán s'a folosit de trei mijloace, căci principii nu le putem numi — pentru-a se ajunga aceea-nea a fost.

În fața națiunii maghiare a pășit ca un fervent kossuthist, ca un înfocat adict al principiilor revoluționare dela patruzelei și-opt.

Ajuns odată mare și temut, și-a întors ochii spre Viena, acceptând dualismul și fuzionând.

Odată în fruntea afacerilor, trebuia să aleagă, ori Viena și atunci în casă cu principiile din trecut, ori principiile și atunci trebuia să se dea jos de pe pedestalul puterii.

Din această dilemă Tisza Kálmán s'a scos cu o deosebită violență. În sus a cercat să-și asigure poziția și influența, prin continuă referire la pericolul kossuthist. El se gîrea ca unicul, care e în stare să înfrîneze pe revoluționarii din Ungaria. Ear' creditul pierdut față de națiunea maghiară l'a înlocuit prin — Evrei și prin sovinișmul cel mai turbat, bine știind, că totul se iartă aceluia, care se declară gata să sugrume pe nemaghiarii din Ungaria.

Jidovimea în schimbul, ce e drept, al tuturor drepturilor posibile, a pus la dispoziția lui Tisza capitalele electorale, cu ajutorul cărora acesta și-a creat majoritățile necesare, pe cari printr-o disciplină și severitate iacobinică le-a ținut în frâu și le-a folosit așa cum el a voit întotdeauna. În ochii Ungurilor, cum am spus, arunca praful sovinișmului, tolerant, ca astfel să nu observe ce face el.

Timpul a trecut. Jidovimea strînsă la pieptul lui Tisza în timpul terorismului și omnipotenței tiszaiște a crescut mare și s'a infiltrat în toate ramurile vieții sociale și de stat în așa mod puternic, încât te îngrozești. Băncile, fabricile, comerțul și industria, catedrele universitare în mare parte, știința și literatura și în primul rînd publicistica, a ajuns aproape exclusiv în mîna Jidanilor. Stăpîni pe opinia publică, deveniți mari proprietari în urma nimicirii multor familii magnate, avînd finanțele Ungariei, comerțul și industria în mîinile lor — Jidovii au început să pășească tot mai pretensiv, să se afirme tot mai mult în guvernarea statului.

În scopul acesta Jidovii nu se dau înapoi dela nimic. Ei devin kossuthiști, liberali, ugroniști, radicali, ori-ce, numai să se poată afirma în stat, fără însă să-și părăsească natura, obiceiurile, originea și solidaritatea israelită. Ori-cât și-ar maghiariza ei numele, ori-cât ar striga ei, că sînt Unguri, toate acestea le fac numai cu scopul, că se poată exploata cu atât mai ușor toate avantajele puterii de stat.

Că nu-și uită Evreii de ceea-ce sînt, o dovedesc multe fundături și instituțiuni filantropice, făcute de capitaliști Evrei, cari erau considerați ca prefăcuți cu trup cu suflet în Maghiarii.

În timpul din urmă Jidovimea din Ungaria a ajuns un record, ca nicăieri în alte state. Și rezultatele ajunse în Ungaria de Evrei, ar trebui să-i pună pe Unguri în primul loc pe gînduri. Curia, cel mai superior for judecătoresc din Ungaria, a fost stîrbit în nimbul seu de un jude Evreu Kormos. Cariera advocațională au deosebit-o Jidanii la un fel de geșefărie. Medici-șefi la spitale și medici cercuali mai peste tot locul sînt jidani, tîind astfel cariera tinerilor creștini.

Acum au năvălit asupra parlamentului. Peste treizeci de deputați jidovi

vor ocupa loc în corpul legiuitor din Budapesta în viitorul period parlamentar.

E un număr considerabil acestă, gîndindu-ne la alte state și la proporția numerică a popoarelor, cari compun Ungaria.

Acesta este rezultatul politicii false și perfide, inaugurate de ganeful din Bihor.

Corupția în alegeri jidovimea a introdus-o. Ei au înghesbat cumpărarea de suflete. În schimbul nobilității, a titlurilor felurite, Jidanii cu ocaziunea alegerilor au versat așa-zicînd paralele ca un povoiu asupra alegătorilor, — până mai în trecut în interesul și al lui Tisza, ear' acum în interesul lor, contra clociei tiszaiște.

Cortegii electorali, cei mai îndrăzneți sînt jidani. Candidații jidovi învață limba poporului, îi promit sprigin pe teren bisericesc și școlar, între Români se dau de Români, între Unguri de Unguri, nimic nu lasă din școala apucătorilor cortegiești pe lângă parale, numai să poată ajunge la un scaun în casa țării.

E curios joc al sorții, că de data aceasta, clocia tiszaiștă a simțit mai mult lovitură evreiască. Tisza l'a crescut pe Jidovi și l'a făcut tari și mari, împreună au introdus corupția în Ungaria, și această corupție în locul prim pe tiszaiști îi îngroapă în valurile-i murdare.

Aici sînt exemplele. Jidanul Barta Ferencz a trănit pe Gajári la Beiuș. Celălalt jidan kossuthist cu nume Unguresc, Bernát, a răsturnat la Tinea pe stilpul tiszaiștilor din Bihor, pe Hlatky Endre, ear' jurnalistul jidan din Budapesta Dr. Löw, era odată p'aci să aducă pe contele Tisza István la soartea tălăne-sen.

Să mai adăogem cazul ministrului de justiție Ploss Sándor, care a mîncat-o nespălat față de mioul evreiaș kossuthist, advocatul Reich? Ori invingerea pericunatului Weisskopf - Vázzsonyi față de Radocza János? Căci pe Ploss și pe Radocza încă-i putem număra între „fosti” tiszaiști, deși în timpul urmă au îmbrăcat mantaua lui Széll.

Ori-ce Ungur cu mîntea la loc, ar pute învăța foarte mult din aceste cazuri, nu întemplătoare, ci rezultate logice ale politicii bătărilor Tisza.

Concetașenii noștri israeliți sînt aceia, cari zugrăvesc zilnic pe Nema-ghiarii din Ungaria în colori de panslavi, dacoromâni și pangermani. Școap lor este, să se aovine dăugmani Maghiarilor ca astfel aceștia, înouoați fiind, ei să tragă o rentă politică cât se poate de grasă.

Ou ocaziunea aceasta, renta politice lor a fost considerabilă. Și, — Tisza Kálmán a trebuit să plătească ovota cea mai mare din această rentă, Cioclii clociei tiszaiște putem zice, că au fost Jidanii. Chiar și în Oradea, unde numărul jidanilor e colosal — și e știut, că Evreii sînt pretutindeni aproape toți alegători și solidari — catastrofa lui Tisza lor e de a se atribui.

Fi-va aceasta o lecție pentru viitorii politicieni Maghiari? — r.

Sibiu, 8 Oct. 1901.

Prima gîdintă a dietei. Dieta nouă, cum știm, e convocată în sesiune de către Maiestatea Sa pe 24 Octombrie n. În urmarea acestui termen și în conformitate cu regulamentul intern al dietei, prima gîdintă se va ține în 26 Octombrie n.

REÎNVIAT. Abia s'a anunțat dispariția lui din știrul celor vii și acum vine știrea despre reînvierie. E vorba de faimosul star flostlav, Pravoslavni Vostok din Bucaresti. Redactorul lui, Ilici, plecase în Moldova, în un-

voiaj de propagandă rusească și în timpul acesta ziarul a încetat să mai apară. Reîntorcîndu-se Ilici, ziarul din București anunță, că „Vostok” va continua cu apariția. Oare până cînd?

Un mare spriginitor al lui „Vostok” și preste tot al propagandei rusești, cum anunță ziarul din România, este un boier moldovan, Brădescu din comuna Scirtia. Acesta e „coda la topor”.

„E unul singur — zice, Apăr. Naț.” — dar e destul spre a ne dogori de rușine obrazul românesc.

Parlamentul austriac se întrunește, cum am amintit ieri, în 17 l. c. La ordinea zilei, în prima gîdintă sînt puse următoarele obiecte: Prima cetire a legii finanțare și a bugetului pentru anul 1901 și raportul secției economice, privitor la înființarea de întir-niri agricole ale economilor.

Tripla și dubla alianță.

(*) În vremea din urmă, lumea politică europeană se pasionează mai mult ca de obicei de situația și de rostul celor două mari alianțe europene. În repetite rînduri și cu insistență s'a tratat și se mai tratează (une-ori chiar se maltratează) această chestiune în coloanele gazetelor mari din Viena, Berlin, Roma, Paris, Londra, Petersburg.

Pricina acestor discuții, este o serie de evenimente politice, cari pun în nouă lumină starea actuală și șansele de viitor și ale triplei și ale dublei alianțe. Însemnătatea acestor evenimente, ori-cât s'ar exagera ele din partea presei, nu trebuie să scape nici unui om care se interesează de politică. Aceasta cu atât mai puțin, cu cât astăzi politica externă are o influență deosebit de mare nu numai asupra raporturilor culturale și sociale internaționale, dar și asupra politicei interne.

Pe noi, cari viețuim într-o monarhie în care politica externă este aproape satrapul politicei interioare, discuția presei europene asupra triplei și dublei alianțe, deasemenea are să ne intereseze. Monarhia noastră este alături cu imperiul german, factorul cel mai important al triplei și fluctuațiunile în sinul acesteia pot trece ușor în fluctuațiunile politice interioare de dincolo și de dincoace de Leitha.

Evenimentele recente cari privesc politica triplei-alianțe, nu sînt de o natură prea îmbucurătoare. Ori-cât s'ar tăgădui din partea presei oficiale dela Viena, Berlin și Roma — anume încordări serioase, există și probabil vor crește și mai mult între cele trei puteri centrale.

Între monarhia noastră și între Italia, încordările nasc din tendințele contrarii ale acestor două puteri în politica balcanică. Judecînd după actuala dispoziție a multor oameni politici italieni și a presei italiene, un curent puternic pledează în Italia pentru o eventuală atașare a Albaniei la acest stat, sau cel puțin pentru o încorporare a Albaniezilor în sfera politice italiene. Legăturile intime ale dinastiei italiene cu casa domnitoare de Muntenegru și prin ele prietenia între Italieni și Muntenegreni, au asigurat Italiei concursul micului, dar viteazului popor muntenegrin în favoarea politice de expansiune a Italiei în Balcani.

Până acum — firește — cercurile oficiale dela Roma desmițese categoric ori-ce combinații politice în acest sens. Ear' cercurile oficiale dela Viena se arată foarte mulțumite cu politica loială a Italiei. Dar asta-i un joc diplomatic prea bine cunoscut și prea pu-

țin vrednic de încredere, — un joc, care se repetă ori de câte-ori diplomația operează la întunecare.

Dovadă, poate servi atitudinea din urmă a guvernului din Viena, care trimisese două vase de război în apele din fața Albaniei, imediat după ce guvernul din Roma postase acolo două vase de război italiene.

Pe lângă aceste simptome, mai e de remarcat, că voința unanimă a Italiei este să câștige pentru viitor mai multe și mai mari favoruri comerciale dela puterile tripleice. Ba s'a zis și se mai susține, că aceasta ar fi o condiție a înviorii alianței.

De altă parte, între Austria și Germania pare a fi provocat o oare-care răceală politică prea amicală Rusiei, pe oare o manifestă imperiul german chiar acum, cînd interesele austriace în Balcani sînt atât de amenințate de propagandă rusească. Nu mai puțin faimosul proiect al noului tarif vamal german, care prevede o politică economică, foarte dușmănoasă intereselor comerciale ale celorlalte state, a îndus foarte mult cercurile politice dela Viena și dela Roma. Căci, înzădă, nu se poate imagina o prietenie politică alături de o dușmănie economică a acestorași state!

În asemenea condiții, nu poate fi mirare, că raporturile Italiei față cu Franța s'au îmbunătățit foarte mult, de cînd cu vizita escadrei italiene în Toulon și că se vorbește chiar de o eventuală atașare a Italiei la dubla-alianță — o combinație de altfel prematură și prea lesne de combătut astăzi.

Față cu această situație puțin senină a tripleice, situația dublei-alianțe apare într-o lumină mai formidabilă pentru moment. Cu privilegiul vizitei Tarului în Franța, alianța s'a proclamat de nou și în termeni mult mai categorici ca în trecut, cu ocazia vizitei Tarului la Paris. O conștiință de sine remarcabilă transpiră din discursurile președintelui Loubet și din discursurile Tarului Nicolae. S'a accentuat nu numai tăria alianței, dar și serviciile ei aduse dreptății și umanității. Nu-i vorba, cuvintele acestea sînt cam ironice astăzi, cînd nici o putere nu vrea să intervină în favorul nefericitorilor viteji din Transvaal. Dar din punct de vedere al politicei externe, ele arată că de sigură se simte dubla-alianță și că de îndreptățită a-și reclama cel mai important rol în Europa.

E adevărat, că și armonia dublei-alianțe e turburată de unele voci franceze nemulțumite, cari spun, că Francezii nu câștigă nimic din alianță cu Rusia și că aceasta numai îi exploatează economică cu exorbitanțe imprumuturi cari le cere mereu guvernul rus financelor franceze. Să nu se uite însă, că asemenea voci nemulțumite contestează hotărît cu insufletea covîrșitoare a Francei pentru alianță și cu politica oficială dela Paris.

Francezii par a se fi cumințit mult politicește. Nu mai visează revanșă și ear' revanșă, ci se întăresc militaricește și diplomaticicește, — ca să câștige mereu politicește și economicicește în Europa și afară de Europa. Ear' sub acest raport alianța cu Rusia pare a le aduce și lor multe servicii.

Aceasta ar fi în scurt situația actuală a celor două mari alianțe, cîri amîndouă pretind a exista pentru pace și amîndouă se înarmează mereu. Căci pacea-i atât de scumpă astăzi tuturor statelor, încât ea trebuie bine păzită.

Erau mai sinceri vechii Romani: ei recunoșteau față că trebuie să te pregătești de război, ca să poți avea pace. Marile puteri de astăzi par a fi, înțors, vorba pe dos: ele vreau pace, ca să se pregătească de război.

Alegerile.

Despre alegeri mai primim următoarele rapoarte:

Arad-Bihor.

Din o corespondență mai lungă din părțile Aradului estragem următoarele:

Prota Radnei, Beleg, în cele naționale nu ne-a făcut nici-înd vre-un serviciu, din contră se simte bine cînd preșidează în cluburile liberale, îl cunoaștem, deci nu ne mirăm; miraculos e totuși, că pe lângă o ținută atât de nemănușă ar aspira la protopopiatul Aradului.

După Sever Bocu neamul românesc nu se bocește, mai ales că n'a ajuns la mandat, se mai poate boci însuși până la alte alegeri.

În cele naționale prota Păscuț din Siria e înrudit cu Beleg, uniți și neunți, nu ne putem felbi deci contra acestor protopopi, că unul ar fi în jos ca celălalt. Se zice că, la tîmbălăul din ziua alegerii lui Iselensky în cercul Siriei, a participat tie și numai în trescăt, pîrintele Motorca din Agriș, apoi Anu Paul din Tăuș, ear' prota Păscuț, for în frunte.

Mulț ne mirăm însă de învîțătorii Ștef și Moldovan din Arad, cari au votat cu Salacz; noi credeam că din Arad să se reverse lumină asupra cerurilor electorale, dar dascălii ne-au făcut de rușine dimpreună cu prota Telescu și prof. George Popp dela liceu. Trist lucru pentru noi în adevăr, mai virtos atunci cînd Aradul în chestia naționale își arogă mai multe drepturi ca alte centre românești.

Dacă vom urma acestor pșoțoiși, apoi mîne-poimîne vom fi nevoiți să absta și dela luptele din congregații, și chiar poporul, care era mai înainte însuflețit pentru arădani, a pierdut mult din încrederea ce o avea înainte vreme în inteligența din Arad.

Nenea Iacob și alți țărani, merg la urnă pentru paprică și beuturi, cum utoază să facă aceasta inteligenții noastre? Nici unui biet dascăl sau preot dela sat nu i-se iartă atare atitudine, cu atât mai puțin inteligenței noastre dela oraș, dela cari tinerimea studioasă trebuie să învețe pilde. Exemplu trahunt, zicea în gimnasiu prof. George Popp, cum stăm acum? Nu ne mirăm de bihoreni, că prof. Paroag a fost notar etc. etc. aci se explică totul.

Rolul preoților din Roșia-Hinchiș etc. e cât se poate de deșositor, coștegi ordinari, rău că nu i-au defînit și s'îi fi infundat în vre-o pușcărie; poporul de l'a freat a lucrat înțelepțește, și cred, că pe viitor nu se vor mai angaja se domolească spiritele agitate, fie de Barta sau Gajári sau de cortegii lor.

Pe păr. Ciuhandu zice-se că l-au ciuhăit, ne-am înșelat, că aveam alte presupuneri despre d-sa.

Morala alegerilor e să stai acasă, să instruezi poporul, să-l scoatem din întunec, și dacă chiar mă spun, apoi barem să știu că sufer bătaie pentru neamul meu.

„Pasivistul”.

Activiștii din „Teara-Oltului”.

3 Oct. n. 1901.

Martia trecută a fost alegerea de deputat în cercul electoral al Arpa-gului.

Biografia fediorului popor din Voia numără din acea zi cu un triumf mai mult, ear' primministrul Széll are mîngăierea de a număra cu unul mai mult printe mameluclii sei. Dl Șerban a fost aclamat, rămînînd singurul candidat, după ce contracandidatul Văpărenid la mîntea Românilor la Repăș.

Alegerea cu aclamațiune a deputatului Șerban e o tristă dovadă de decadență morală, căci ce altă însemnă prezența tuturor preoților și a multor învîțători din cerc la alegere — afară de că

teva respectabile excepțiuni, — chiar și din marginile destul de depărtate ale ceroului, pe când la adunarea despărțământului „Asociațiunii” nu puteai număra decât 3—4 preoți și câțiva învățători, căci atunci sârbătoare fiind, toți aveau de lucru! Nu le zice acestea doar atât pentru preoții bătrâni ca d'al de Nistor Anghel, Huiu din Găinari, Opresan, tot de acolo, David Mășariu etc. — din cari o mare parte sînt numai spre nefericirea țării Oltului, ci o zice de preoții și învățătorii mai tineri, dela cari cu tot dreptul s'ar putea aștepta, ca nu numai ei să rămână departe de astfel de tîrguri de suflute, ci să-și țină de datoriță a reține și abate și pe ceilalți alegători dela astfel de tîrguri.

Cum își va justifica oare părintele „protopop în spe” Clonția din Beclean rolul de cortes, ținându-l cu patru cinci zile înainte de alegere, în dreapta lui „Lița popii din Voila” toate comunele din cerc?

Și oare prezenta atîtor preoți grcat la alegere în frunte cu părintele Maca. Reședința nu va fi un avis dat celor cari împărtășesc ajutorul de stat prețios?

Nu înțeleg nici chiar prezenta celor 3—4 preoți cumnați cu „feciorul popii”, mai ales că nu era avisat nici la ajutorul neamurilor, fiind singurul candidat sprijinit și de puternicii zilei.

Cronica rurală

Din cercul Uioarei

Alegerea de deputat distal al cercului Mureș-Uioara s'a făcut în 2 l. c. Ales a fost singurul candidat al guvernului, contele Bethlen Sándor. Nici de astădată n'a fost cercetată de Români alegerea, ca și mai înainte. Excepțiune totuși s'a întâmplat și anume: câțiva preoți de-ai noștri și învățători, în total 10—12, s'au prezentat la alegere. Ce motiv i-a îndemnat nu știu, dar atîta ved, că pe aici nu ne unim îndestul rîndurile, nu ne încheagăm, ca să formăm un corp organizat și compact.

La banchet ca de obicei s'au ținut toate, în cari mai tare s'a accentuat, că „era” de azi, e „era” de lege, drept și dreptate. Deputatul ales spunea, că e adiopt cu suflet și trup programului Széll; și va ține cont de toți, pe cari îi reprezintă, alba aceluia oricărui religioși și ascultă ei serviciul în biserică în orice limbă. Oare nu intenționat s'a omis: fie de ori-ce națiune?

După mai multe toaste de-ale Ungurilor a răspuns preotul român Adrian Cismag din Orășia, desfășurând aventat în limba maghiară, cât de bine a decurs alegerea și cum fiecare „și-a dat liber consimțământul, și că el aci vorbeste în numele poporului român alegător (a româna)ku nép nevében etc.), fără a fi autorizat de nimenea. Eată o mare ticăloșie! Neștearsă va rămâne apoi în inima mea, vederea unui pop român cărunt și cu penă triploră în cilindru.

Afară de preoți și învățători, țărani români alegători au fost puțini; din unele comune n'au fost de loc.

Un alegător.

Congregația comitatului Sibiu.

Adunarea de toamnă a comitatului Sibiu s'a ținut ieri, în 7 l. c. Dintre viriliștii români au fost de față următorii: Dr. Bran de Leményi, asesorii Nic. Ivan, și Zah. Boiu not. Hențiu, par. V. Florian, (Racovița) paroch. Manta (Gurariu), Dr. Beu, prof. Comșa, etc.

Sedința se deschide la 9 ore, prezidând comitele Thalmann. Din multele agende puse la ordinea zilei, relevăm următoarele, cari sînt de însemnătate din punct de vedere românesc:

În congreția din 5 Iunie c. dl Dr. Amos Frâncu a făcut o interpelație, referitoare la ordinațiunile de opreliște ale lui Hieronymi, întrebând pe vicecomitele, că:

În fața alegerilor parlamentare, viitoare, dispus e a omite și a refusa aplicarea opreliștei de liberă intrunire și a pedepselor decretate în ordonanțele nelegale și anticonstituționale ale fostului ministru Hieronymi, referitoare la partidul național român?

Vicecomitele în loc s'au răspuns atunci, când era vremea, a răspuns ieri, după alegeri.

Răspunsul e următorul:

Ministru de interne r. u. a statat în anul 1894 funcționarea partidului numit național român și a calificat transgresiune încălcarea acelei interdicțiuni.

Prin urmare, nici eu, nici autoritățile de l. instanță nu putem omite și refusa aplicarea acestei interdicțiuni și a pedepselor pentru încălcarea ei.

Totodată resping expresiunea folosită în interpelațiune, că ordinațiunile respective ar fi contrare legii și constituției.

De altminterie în sensul art. d. l. 33/1874 §. 104 alin. 2. întruniri populare se pot convoca, dacă în convocător și în rugarea pentru convocațiune se convoiează locuitorii comunitii, ceroului etc., fără deosebire de naționalitate și confesiune și dacă programul întrunirii este indicat precis în convocător.

La răspunsul dat de dl vicecomite, absentănd Dr. Amos Frâncu, reflectează dl Dr. Liviu Leményi, exprimându-și regretele, că domnul vicecomite numai azi a venit cu răspunsul la interpelarea din chestiune, deși putea să facă aceasta atunci, când s'a făcut interpelarea și aceea era actuală. Răspunsul dat nici pe departe nu-l poate mulțumi. Provoacă dl vicecomite la dreptul de a pute convoca adunări populare numai fără deosebire de confesiune și naționalitate, o consideră de o naivă violență. Partidul național român are drept de existență. Noi toți ne declarăm — a

zis între altele dl Dr. Leményi — și în deosebi eu declar sus și tare, că sînt membru al partidului național român și nici un ucas de al lui Hieronymi nu ne poate opri să fim ceea-ce sîntem. (Aplause frenetice din partea Românilor).

După terminarea acestei discuțiuni a urmat răspunsul dat la interpelarea făcută tot la 5 Iunie de dl asesor cons. Nicolae Ivan.

Interpelarea a fost următoarea:

1. Are dl vicecomite cunoștință despre purtarea provocătoare a gendarmerilor, față de cetățenii pacinici și loiali din Seliște, în ziua de 3/16 Maiu, purtare, care a scandalizat și silit pe doi cetățenii ai altui stat, ca să ceară scut la consulatul lor, ear' pe Selișteni i-a neliniștit și i neliniștește și azi, — pentru că repetându-se cazul din 3/16 Maiu — poate provoca turburări și chiar vîrsări de sânge?

2. Există o lege ori o ordinațiune prin care ar fi interzisă și oprită sîrbarea zilei de 3/16 Maiu și dacă există, de ce nu se aduce la cunoștința publicului din comitat?

3. Are dl vicecomite de cuget să ia cele mai aspre măsuri, ear' pe agenții provocatori, în cazul acesta pe sergentul gendarmilor din Seliște, să-l pedepsească pentru cetezanța lui — și în viitor să garanteze libertatea cetățenilor, periclitată chiar prin cei-ce trebuie să fie susținătorii ordinei și ai siguranței publice?

La interpelarea aceasta dl vicecomite a dat următorul răspuns:

La 1 și 3, că conform înființării comunei districtuale de gendarmerie r. u. din Cluj nr. 5217/1347 1901 pășirea sergentului de gendarmerie r. u. din Seliște, din 16 Maiu a. c., s'a aflat lipsită de tact; această afacere s'a rezolvat meritoric din partea comunei districtuale și postul de gendarmerie din Seliște s'a instruit în privința procedurii în viitor. La consulatul francez din Budapesta nu a sosit nici o plînsoare din partea străinilor amintiți.

La 2, poporul s'a făcut atent încă în anul 1898, că acțiunea ce are scop sîrbarea zilei de 15 Maiu 1848, este contrară legii și adecă cu privire la principiul cuprins în art. de lege 44, 1868, conform căruia toți cetățenii Ungariei constituiesc în privința politică o națiune.

Dl asesor N. Ivan, luând cuvîntul zice, că răspunsul dat de dl vicecomite nu l-a mulțumit nici pe d-sa, nici pe alții dintre Români. Odată constatată fiind, că sergentul de gendarm în starea sa turmentată a turburat liniștea cetățenilor, atacându-le dreptul de a se aduna și sîrbători o zi lor acumpă, trebuia amovat din post și pedepsit, ear' nu „provezut” numai cu îndrumări pe viitor. Astfel de proceduri jignesc nu numai sentimentul poporului atacat în libertatea sa, ci detrag mult și din autoritatea dlui vicecomite, care nu-l în stare să apere poporul de agenții pro-

vocatori. Sîrbarea memorabilei zile de 3/16 Maiu nu este oprită prin nici o lege, și deci aceea, cari în mod volnic opresc pe Români și tulbură și sîrbarea acestei zile, necondiționat trebuiesc aspru pedepsiți. Nu ia la cunoștință răspunsul primit. (Va urma).

Dela băncile noastre.

— Două conferențe. —

Conferența directorilor dela băncile românești. (Urmare și fine).

Sedința II.

Se deschide la orele 5 d. a. Referentul comisiunii, dl Dr. Aurel Vlad, motivînd propunerile delegației, le recomandă spre primire. Astfel s'au primit ca concluse ale conferenței propunerile neschimbate ale delegației referitoare la: solvabilitatea băncilor (să aducă pasivele în consonanță de mobilitate cu activele) la reescompt, la cumpărări de realități, la reserve de efecte, la publicitate și la sancțiuni. La depozite s'a făcut modificarea în sensul, că termenul pentru acquirarea de efecte până la 10% din suma depozitelor să fie prelungit până la anul 1904, ear' restul de 10% în decurs de 6 ani următori.

Pentru îngrijirea controlului se încredințează delegația să emită revizori esperți.

La chestiunea convertirii împrumuturilor cambiale, care după natura lor nu aparțin acestui ram, în împrumuturi hipotecare s'a discutat chestiunea cesiunii acestora la un institut, care se ocupă cu emiterea de scrisori fonciare. Dl president a comunicat, că direcțiunea „Albinei” a și făcut pașii de lipsă pentru ca să poată primi aceste cesiuni. Dela rezultatul acestor demersuri va depinde și rezolvarea acestei importante chestiuni.

La chestiunea reescomptului s'a dat citire unei scrisori sosite dela membrul delegației d-nul Dr. Teodor Mihalyi, prin care insistă la conferență ca aceasta să roage direcțiunea băncii „Albinei” să acorde creditele de reescompt cu un etalon de interese numai cu 1% mai mare ca cel al băncii „Austro-Ungare”. În cazul când aceasta n'ar fi posibil, băncile și bărbaii noștri financiari să se ocupe cu ideea înființării unei bănci centrale de reescompt.

Cu studiarea acestor propuneri s'a încredințat delegația emisă. La chestiunea funcționării de bancă, s'a prezentat memorandum înaintat de conferența funcționarilor ținută la Cluj în 18 l. c. Comisiunea însărcinată cu studiarea propunerilor, în considerarea importanței chestiunii funcționarilor, a propus și conferența a primit ca atât memorandumul prezentat, cât și întreg materialul chestiunii, să se predea delegației, care la proxima conferență să prezente propuneri concrete.

O hotărîre cu totul nouă și după a noastră părere prea grăbită, a fost

alcătuirea unui birou de informație pentru toate instituturile noastre. Acest birou este astfel contemplat:

Fiecare bancă aparținătoare organizației acesteia să comunice acestui birou toate împrumuturile, ce sînt peste 1000 coroane, asemenea să comunice biroului și rugările respinse și împrumuturile improcesuate. Biroul la rîndul său apoi va avea să comunice aceste date cu băncile ce sînt interesate. Folosul acestui birou residă în faptul, că în urma împărțirilor acestuia, creditul personal nu ar pute fi urcat peste garanțiile reale.

La chestiunea editării „Revistei Economice” și a „Anuarului băncilor”, s'a hotărît, ca aceea să se facă și în viitor — în forma de până acum.

Pentru acoperirea speselor acestor editări, apoi a susținerii biroului de informație și ale altor spese a delegației s'a hotărît, că direcțiunile băncilor să urce quota de contribuție și anume dela 1/4% la 1/2% din venitul net arătat în bilanș. La chestiunea alcătuirii unui fond cultural, s'a hotărît în principiu ca să se alcătuiască. Chestiunea s'a predat spre studiere delegațiunii.

Împlinindu-și delegația misiunea sa, conferența a reales din nou pe foștii delegații de până acum, pe un termen de 5 ani. Aleși au fost: pres.: Part. Cosma, membrii: Nicolae Oncu, Iuliu Br. Hodos, Dr. Aurel Vlad și Dr. Teodor Mihalyi, ear' secretar dl Dr. C. Diaconovich.

Cronica zilei

Sibiu, 8 Oct. n. 1901.

Șematismul Blajului. Din prilegiul jubileului de 200 de ani al „Unirii”, a apărut „Șematismul venerabilului cler al Arhiepiscopiei metropolitane greco-catolice române de Alba-Iulia și Făgăraș, pe anul Domnului 1900”. Atac ca formă, cât mai ales ca fond, Șematismul se prezintă de toată lauda. Începe cu istoria bisericii române unite cu Roma, împreună cu biografiile episcopilor și metropoliților, de domnul canonic Dr. Augustin Bunea. Urmează biografiile canonicilor din început până acum la cei actuali, — de domnul canonic Dr. Vasile Hosszu. Pe lângă o mulțime de date istorice privitoare la istoricul protopopiatelor și parohiilor, un capitol tratează despre clerul tîrîr, despre seminariile teologice arhiepiscopale, cu istoricul instrucțiunii seminarele, precum și personalul de până acum. Urmează istoricul internațional de băieți, de fete și celelalte instituții culturale, cu personalul. Un conspect al fundațiilor ne arată lămurit din câte fundațiuni câte stipendii s'au împărțit. Un capitol e dedicat istoricului Tipografiei seminarele arhiepiscopale. În fine vin biografiile tuturor preoților din arhiepiscopie. O mulțime de ilustrații și portrete de-ale episcopilor și metropoliților, ridică mult valoarea netăgăduită a elegantului volum de 804 pagini.

În Verșet a fost ales deputat primarul Carl Seemayer, față de Hercege Ferencz. În Fiume a reușit contele Bathiany, contra lui Zanella, italian.

FOITA „TRIBUNEI”

Dl prof. Iorga și universitarii români din Budapesta.

— 30 Sept. n.

Tineretul nostru de astăzi pare covîrgit de o toropăală adormitoare; s'a accentuat în mai multe rînduri lipsa unei însuflețiri mai puternice, care ar pute să mai întărească gîrele generației actuale, — ca odată pe vremea Memorandului etc., — și s'au spus de mulțori și motivele mult-puțin nimerite, a acestei mușenii generale. — Scontarea aceasta e prea usată s'o lăsăm în pace.

De aceea, cred, că e de importanță, ca astăzi, când e obiceiul de așe, ca tineretul să sgrebulească ascuns în antierul unei „circumspecții” false înțelese, să străbătă și vestea îmbucurătoare a unui act de însuflețire, a câtorva clipe de renaștere spirituală, dacă acte de acestea s'au petrecut.

În asta zăce întreg rostul raportului acestuia. Nu voi raporta despre niște evenimente împreunate cu urmări reale de tot importante, ci mai mult despre câteva clișuri de petrecere a spiritului, de limpezire a inimii.

Faptul e următorul:

Dl profesor universitar Nicolae Iorga, face de prezent studii la bibliotecile din Budapesta. Deja aproape de

o lună petrece în capitala Ungariei, cercetînd muzeele, și această petrecere îndelungată în apropierea noastră ar fi rămas necunoscută nouă, dacă o norocoasă inspirație nu l'ar fi îndemnat pe ilustrul dascăl, de a da prilegiu tinerimii universitare române pentru o convenire.

Astfel la espreșă dorință a dlui Iorga, dl profesor Alexici a mijlocit în chipul acesta convenirea din 26 Septembrie în sala hotelului „Saskör”.

La această convenire au participat dintre tineri preste 20, cari ardeau de nerăbdare și dor de a cunoaște în persoană pe savantul profesor. Convenirea aceasta a avut un caracter foarte intim; își era drag să vezi pe universitarii noștri, cum stau cu toții în poziție contemplativă și serioasă, sorbind cuvintele ilustrului profesor. O însuflețire solemnă era întipărită pe fața tinerimii, vîzînd în mijlocul său pe un profesor universitar care îi cuvînta nu din îndemnul minții reci ci din imboldul mai înalt al inimii. — Tineretul nostru nu e datat cu note de intimitate reciprocă cu profesorii, cari fiind de regulă străini, sau de o specie de români puși sub păpușul unei diplomătenii oarecare, se desparte de elevii lor prin o prăpăstioasă distanță.

Din o însuflețire solemnă și trează, a isbucnit imnul nostru „Deșteaptă-te Române”, care a răsunat în sala „Saskör” în seara de 26 Septembrie.

Dl Iorga a fost binevenat din partea tinerimii prin dl Ioan Lupag, stud. fil., cu cuvintele unei emoționătoare

însuflețiri. Precum cu bucurie glăsuia odinioară Miron Costin cuvîntul măgurilor — zice între altele dl Lupag, — că „nasc și la Moldova oameni, tot astfel și noi sîntem astăzi îndreptățiți a zice: avem și noi bărbaii noștri cari știu și pot da aplicarea cuvîntelor lui Curtius: *Saxa loquuntur*, cari pot face dealurile și văile carpatine, acest teatru al sbuciumatului nostru trecut, — să ne spună minuni de adevăruri, să ne cînte doina trecutului nostru. Un astfel de bărbat e și dl Iorga, care din slova zdrențușitelor cronici ne face să auzim îndemnătorul glas al Basarabilor și al acelor Mușatini „descălecători de țeară, dătători de legi și datini”. Închină în sănătatea dlui Iorga, dorindu-și și un viitor tot atît de valoros în mînașă activitate, precum îi este trecutului relativ foarte scurt.

Urări întregite au urmat la adresa dlui Iorga, care adănc emoționat și-a exprimat bucuria ce o simte, vîzînd că tinerii noștri, deși referințele lor de trai sînt nefavorabile gîndului și dorurilor dezvoltării lor, totuși rămîn nealterați în individualitatea lor etnică, ba a accentuat în măgulitoare afirmare, că tinerimea noastră e în multe privințe superioară celei din România, înstrăinată încă de tradiții și obiceiurile neamului, pe cari în noi le alțoeste încă succesiv conservatismul Românilor din Ardeal.

Tinerimii ce i-a făcut ovațiuni, dl Iorga crede a-i mulțumi în chipul cel mai nimerit, dacă va ține în zilele viitoare o conferență din sfera istoriei

noastre naționale. În mijlocul însuflețirii generale enunță domnul Iorga, că Duminec, în 29 Sept., va celi opul seopus sub presă: „Istoria lui Mihailu Viteazul pentru poporul românesc”. Invorați de îmbucurătoare veste, și mulțumiți că au trezit impresii atît de favorabile în inima ilustrului lor oaspe, s'au împrăștiat studenții.

Astfel s'a petrecut prima convenire cu domnul Iorga, despre care de altfel s'au strîmcurat în publicitate câteva frase disonante ale vre-unui malcontent imbrobodit, de la noi atît de usatul vîl de pseudonim, — pentru a cărui turtire s'au făcut deja pașii necesari.

Convenirea din 29 Septembrie a reușit și mai splendid. Erau vre-o 60 persoane în sala dela „Saskör”, când aolamări nesfîrșite anunțară sosirea simpaticului profesor, care cu nervositatea caracteristică a savantului imediat și-a început prelegerea. Domnul Iorga a celi opul seu: „Istoria lui Mihailu-Viteazul”, — care peste cîrînd va apărî în editura „Minervei”. Sorisă pe înțelesul tuturor, mai mult cu avîntul unui poet, decît cu pragmatica. Cărticica aceasta foarte nimerit o putem asemăna cu „Cîntarea României”, a visătorului Alecu Russo. Au fost scrise aceste pagini însuflețite — zice domnul Iorga, — căci se cuvine să scriem în chipul acesta, pentru a ne împîca inimile pentru a crede.

Conferența dlui Iorga a durat vre-o 2 ore.

Însuflețirea era la culme, când dl Iorga cetia tinerimii paginile cari „pomenește pe omul trimis de Dumnezeu, care acumă trei sute de ani a venit pe pămînt ca să facă un singur trup din Românimea întreagă.

După sfîrșirea conferenței au urmat aplause și aolamări la adresa conferențiarului, și în numele tinerimii dl Octavian Goga, stud. fil., într'un discurs avîntat a mulțumit dlui Iorga. Dl Goga a relevat extazul fericirii ce o simte tinerimea universitară, că a auzit cuvîntînd cu graiu viu în mijlocul său pe ilustrul învățător. Noue, — urmează dl Goga, — vitregitatea sorței: intriga seculară, tirănia heghemonilor, slăbiciunea de multe-ori justificată a neamului nostru subjugat, ne-au răpit fericirea de a asculta în palatul muselor limba noastră. Trecutul nostru de-abia ni-l mai povestește doina cu accentele-i tînguieșnice, făcînd să tremure de jale frunza codrului, bătut odinioară de vîntul dății pe haiduce, ori căte un cîntec bătrînesc, care cîntă: „Horea bea la cîrcimă în deal...”

Noi nu ne cunoaștem trecutul, căci ni-l acoper acei cari sînt tem, că de ne-am cunoaște trecutul ne-am pricepe mai bine chemarea prezentului și atunci s'ar începe înfricoșatul cîas al răsplătirii de veacuri.

Dl Iorga a ridicat vîlul de peste câteva clipe de măreția națională, a spus liberat spulbera de care nu putem vedea clar umbra lui Mihailu-Viteazul, eroul epopeei noastre de acum 800 de ani.

La fondul de 20 bani întemeiat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu pentru achiziția unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: Eulampiu Negrea, paroh, soția sa Ana, preteasă, Vasile, tată, Iacob, soț, Maria, soacra, (Feldioara), dela toți 1 cor. 80 bani; Ioan Rotariu, paroh (Prostea) 40 bani; Ioan Popovici, paroh, Aneli, preteasă și fiul lor Pompeiu (Ocoligul-mare), dela toți 1 cor.; Vasile Teutelecan, paroh și Polixenia, presbiteră (Gerofi-Dengân), dela ambii 1 cor.; Achim Dordea, învățel tipograf 40 bani și Lazar Devan, învățel tipograf, 20 bani.

Iubileu. Reuniunea învățătorilor gr.-oat „Mariana” din vicariatul Rodnei și protopopiatele Bistriței și Budaclui-român își va ține adunarea generală împreună cu sărbătoria jubileului de 25 ani a activității sale, la 20 și 21 Octombrie a. c. st. n. în Năsăud, în sala școlii fundaționale elem. pop. de băieți și fete, la care se invită atât membrii cât și onoratul public interesat de cauza învățământului.

Programa acestor festivități este foarte bogată. Vor fi două sedințe. Cea dintâi va fi sedință festivă; a doua oficială.

Tot în 21 Octombrie seara se va ține concertul aranjat de reuniunea română de cântări din Năsăud. După concert urmează dans.

P. T. Domnii membri și alți oaspeți, cari voiesc a lua parte la aceste festivități, și reflectează la cuartire sunt rugați a se adresa la domnii Macedon Lenuț și Antoniu Hangea, învățători în Năsăud.

Congresul de istorie în 1901. Am fost anunțat mai înainte, că congresul de istorie se va ține la Roma. Comitetul de organizare a înăscinat pe dnl V. A. Urechidă cu presidenția unui comitet românesc, pe care-l vor constitui aderenții la congres din țările române. Anunțându-i această mistune, comendatelor profesor Giacomo Gorini și doctorul Francisco Guerri mai adaug în scrisoare că „exprimă dorința, ca să vină la Roma o adevărată invasiune de Români”.

Regele Belgiei și fiica sa. Din cercurile intime ale curții regelui Belgiei, a transpirat în publicitate, că regina dorește foarte mult împerechearea regelui cu fiica sa cu fosta arhiducesă Stefania, actuala contesă Lónyay. Regele însă nu este aplicat de loc la împerecheare. A făcut atâtea concesii din hotărârile sale despotice, că Stefania s-a primită apanajului ce îl avea ca moștenitoare de tron și înainte de căsătoria sa cu contele Lónyay. Incolo regele Luitpold insistă categoric, ca fiica sa să se țină departe de Belgia. Ea o inimă foarte tare de părinte.

Inimă de mamă. În comuna Belesca din comitatul Tolna, Dumineoa trecut, feciorii satului își petreceau la cârmă între păhere, s-au oțert și treaba a ajuns la bătaie, cari înverșunându-se nu și-au mai dat seamă de brutalități și au omorât un flăcău cu numele Miskei. Când l-au văzut mamă-sa mort, a căzut lângă el și momentan a murit.

Di Jorga prin conferința sa a săvârșit un act de reînnoțire națională, ca odinioară alt dascăl ilustru George Lazar. Di Jorga în rolul său de astăseară a fost un Lazar modern. Vom păstra vecinic amintirea acelor clipe, când di Jorga a luminat înaintea unei cete de tineri vizitatori umbra lui Mihail-Viteazul...

La aceste cuvinte a răspuns di Jorga, relevând adesea simțita sa mulțumire sufletească, văzându-se în mijlocul unor Români, Români tineri, Români Ardeleni. Aici păstrarea individualității naționale este un act de eroism, ear' năsuința actuală a tuturor trebuie să fie păstrarea nealterată a tot ce avem, năzuind într-o câștigarea cât mai multor învingeri pe terenul cultural.

Din zeci de pepturi a răsunat după cuvântarea dlui Jorga:

„Murim mai bine n luptă
cu glorie străbună”.

La 11 ore seara s-a împrăștiat adunarea, și dacă în noaptea de 29 Sept. treceau grupuri-grupuri tinerii universitari pe străzile Budapestei, impopulate de steaguri tricolore ungurești, murmurând pe gânduri „Destăpănte Române”, — asta se poate atribui conferinței dlui Jorga, care prin luminarea câtorva clipe din trecut nostru, a răsfiră câteva raze înviorătoare asupra prezentului atât de mut și atât de — „circumspect”.

Onoare dlui Jorga.

Rap.

Seara de cunoștință a universitarilor români din Budapesta, ce s-a ținut Sâmbătă, a fost o seară de însoțire generală. Adunatu-s-au, ca cunoscându-se și dând mână cu mână, se lucreze în frățesacă înțelegere pentru idealurile și aspirațiile neamului lor. Enthusiasta noastră tinerime a petrecut o seară per eminențiam românească — în Budapesta. Câteva discursuri pline de sentiment și cântecele naționale au ridicat însoțirea.

Curator al cancelariei regretatului avocat Alexiu Pop, este numit dl Dr. George Ilea, avocat, în Cluj.

Espediția la polul Sud. Societatea geografică din Upsala, a ținut zilele aceste o sedință, în care Nordenskjöld, a anunțat, că o expediție svedeză va pleca cât de curând la polul Sud. Afară de câțiva geografi și geologi va lua parte și un pictor, eventual un oficer de marină din Argentina. Pe insulele Falkland își vor aranja un popas, de unde vor pleca spre Sud. Eventual dacă nu vor puti ajunge departe spre sud, își vor căuta un loc mai potrivit pentru iarnă, ear' corabia cu trei geologi se va întoarce în Falkland, de unde vor face excursii științifice. Expediția se va întoarce în Suedia abia în 1903.

Văl negru apoi văl alb. Vieța modernă a vremurilor din urmă, îndreptățește oarecum a crede, că idealismul și adevăratul sentiment de iubire și-a trăit epoca mai înainte de vreme. Arare-ori mai auzi vorbindu-se de jertfe aduse actual iubirii neamuritate, — ba în pesimism credeam că azi-măne iubirea și patima ei va fi predată romanelor și tragediilor de pe scenă. Acum, că cetim o jertfă de sine pentru idealismul dragostii, ne cuprinde un simț de duioșenie. — Sâmbătă s-a împlinit un an de când două inimă și-au jurat oredință eternă. Mirele era pe pat de moarte și lângă pat o copilă de 17 ani, în toată frumusețea tinereții, — un boboc încă. Abia s-a isprăvit doriul ceremonial de căsătorie și mirele cu ochii ținți la mireasă, cu inima plină de vraja fetei, a espiait. Dorința lor s-a împlinit, s-au cununat. — Acum Sâmbătă a venit al doilea act. După un an de dolii adănc vâlmă cernit și haina neagră au fost schimbate în albe. Veduva a intrat în mănăstire. Sâmbătă i-a fost sfârșirea. Acolo poate medita acum în tihnă la fericirea ce din siorul rece i-a zîmbit cu durere.

Dramă într'un bordeiu. Într'un bordeiu dintr'o mahala a Romei s-a întemplat zilele aceste o aguduitoare dramă familiară. Zilerul Constantin Pierimoni trăia în cea mai mare miserie într'o oăsuță dărăpănată, cu nevasta și patru băieți. Miseria și grijile zilelor de azi și mâne au enervat pe bietul om. Acum de curând, într'o zi s-a întors acasă năcăjit și o groază mică săvârșită de băiatul cel mai măriror l-a iritat atât de mult, încât l-a bătut cu un băț. Nevasta văzând nedreptatea a început să se certe cu el. Cearta s-a tot potentat, până-când femeia a sărit la bărbat și a început să deie în el. Înfurat acela a luat un drug mare de fer și cu un avânt l-a trântit în capul femeii, care a căzut moartă. — Când și-a venit omul în fire și a văzut orima comisă înconștient, și-a luat nevasta în brațe, a început a plânge și a o chema pe nume. Zădarnic era totul. Nu învie morții. A culcat femeia în pat și seara a fugit. Muștrarea conștiinței nu l-a conștient. Dimineața s-a reîntors earăși la vatra pășită, și-a condus băieții la patul mamei, le-a spus faptul crud și plângând, în genunchi le-a cerut iertare. După aceea a eșit grăbind din casă și s-a înștințat de bună voie poliției.

Primar deținut. La ordinul tribunalului din Reggio-Calabria au fost arestate toate persoanele bânuite ca aliate cu Musolino, vestitul brigant. În Africo, orașul natal al lui Musolino, s-au făcut 90 de arestări, între cari și primarul Mariglio Bonaventura și doi fii ai lui. Să zice că Mariglio era în legătură cu Musolino și că înainte cu câteva luni din înăscinarea brigantului, a cerut audiență la regele, cu scop să-l esopereze amnestierea. Audiența însă nu l-a acordat. — De vro doi ani poliția urmărește mereu pe Musolino fără nici un rezultat. Acum a recurs la altă tactică. A arestat toți aderenții și sprijinitori temutului brigant, sperând că astfel i-a succedea să pună mâna pe el. Arestarea primarului Mariglio a făcut mare senzație în toată Italia.

Lidia Poet. Această domnișoară a ajuns cel mai mare record pe teren juridic. Lidia Poet s-a născut în Italia, studiile juridice le-a făcut la universitatea din Zürich. Cu predilecție a studiat totdeauna dreptul criminal și articoli ei publicați în diferite reviste, au făcut senzație. Guvernul Statelor-Unite a încredințat-o acum cu revizuirea și reformarea legii criminale. Rețrăsă în orașul Pinerolo, d-goara Poet studiază și lucrează cu mare zel. E primul caz, că o femeie este chemată la formarea de legi, pentru pedepsirea criminalilor. Nu ne îndoiim, că spiritul de observație și finețea dăruită femeii de natură se vor valida în munca d-goarei Lidia Poet.

Invitare de abonament

la
„TRIBUNA”
Cu 1 Octombrie 1901 v. încep
nove abonamente lunare, oar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulată expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumiți pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral 14 cor. — bani.
Abonamentul triunar 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă 2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil.

Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela faștile, în care li s-a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea

Știri economice.

Raport economic pe jumătatea a doua a lui Septembrie. Timpul a fost cald în întreaga țeară. Din cauza uscăciunii nu prea răsar sămânțurile bine. Pe alocurea s-au ivit mulți șoareci. Rapia e aproape pretutindenea multumitoare, ici-colea se arată omide. Culesul oucuruzului e aproape terminat. Recolta e mijlocie, în comitatele din Ardeal slabă. Cartofii dau o recoltă bună pe alocurea, în cele mai multe ținuturi e numai mijlocie, în slovacime și în Ardeal se plâng oamenii de putrezirea lor. Verzele se desvoaltă numai în parte bine. Recolta napilor de nutreț și de zahar e mijlocie. Otavă a fost în Ardeal destulă. Culesul viilor a dat rezultate multumitoare. Culesul poamelor tomatice și iernatice încă a început. Dobânda e mai mult slabă sau mijlocie.

Tovărășii sistem Raiffeisen au Sașii 80 cu 5758 de membri, 157.493 cor. 69 bani cvote de membri, 799.126 cor. 7 bani depuneri spre fructificare, 136.998 cor. 31 bani fonduri de rezervă și 37.682 cor. 65 bani venit curat. Toate formează o reuniune cu centrul în Sibiu. Dela Spar-oassa din Sibiu l-au împrumutat cu 1 mil. 344.283 cor.

Pentru pescărit. În Munții-cibinului va înființa statul în curând stațiuni de pescărie. Una va fi pe muntele Oașa. După cum a raportat inspectorul de pescărit, rîurile Sebeș, Bistre, Cibanel, Prigoana, Rîu-mic și Rîu-mare sunt foarte bune pentru cultura păstrăvilor.

Prețul nouilor în Moldova. Făcându-se puține nuci anul acesta, în Iași a ajuns prețul unui vagon de nuci la 5000 lei.

Tîrg de cai pentru miliție. În 16 Octombrie n. se va ține dela 11—12 s. m. un tîrg de cai pentru miliție înaintea căsărmii de infanterie din piața Hermann. Cei-ce voiesc să vîndă, să se prezente atunci cu caii la timpul și locul indicat.

Pentru orfani. Ministrul de interne a dispus: că interesele după fondul de rezervă al casselor orfanale și taxele pentru depozite și manipulațiune nu pot fi folosite pentru acoperirea casselor tutelare.

Bibliografie.

„Cartea de aur”.

Anunțăm cu plăcere, că primul volum din opul dlui T. V. Păcășian, intitulat „Cartea de aur”, e pus deja sub tipar și va apăre în curînd, în tipografia noastră.

Atragem din vreme atențiunea publicului român asupra acestei lucrări, în care vor fi espuse, în mod amănunțit,

toate evenimentele politice-naționale, prin cari am trecut, noi Români din patria aceste, cu începere din vremile cele mai îndepărtate până la procesul Memorandului, — dându-ni-se astfel o icoană fidelă despre toate fapăturile noastre din trecut, sevrșite pe terenul politic-național, — în scopul, ca din faptele trecutului să ne însușim pentru luptele viitoare și să ne croim linia de conduită politică pentru viitor.

Modul de scriere al dlui Păcășian ne îndreptățește a spera, că lucrarea d-sale vacorîspunde așteptărilor. Astfel credem, că nu va lipi nici spriginul oamenilor de bine, pentru-ca importanța carte, — care va da opt volume, — se poată fi dată cât mai curînd, întreagă, celor ce necesitate arzătoare au de ea: actualilor și viitorilor educatori ai poporului nostru.

După-cum se știe, „Cartea de aur” va conține, în ordine cronologică:

1. Descrierea tuturor întrunirilor, adunărilor și conferențelor noastre politice-naționale din trecut, împreună cu rezoluțiunile votate din partea lor și cu vorbirile mai remarcabile, rostite cu aceste ocațiuni.

2. Toate memorandele, petițiunile și reprezentațiunile, adresate din partea națiunii române și din partea reprezentanților ei Monarhului și guvernelor de pe vremuri.

3. Toate vorbirile autentice ale deputaților nostri naționali, rostite în dieta țării, atât din Ungaria, cât și din Ardeal, împreună cu vorbirile prelaților nostri, rostite în casa magnaților, și cu vorbirile senatorilor români, ținute în senatul imperial dela Viena.

4. Descrierea tuturor evenimentelor, cari deși nu se refer la viața noastră publică, au putut să aibă totuși influență directă sau indirectă asupra determinării atitudinii noastre politice din trecut, și au putut să contribuie la precizarea liniei noastre de conduită politică.

Vorbirile deputaților români, rostite în dietă, sînt traduse din textul original, publicat în anele dietale, pe baza notelor stenografice.

În volumul prim, pus sub tipar, e tratată epoca premergătoare redeșteptării noastre naționale, apoi anii redeșteptării (1848—49) și epoca absolutismului, inclusive anul 1859.

Imediat după tipărirea volumului prim vine pus sub tipar volumul al II-lea.

Abonamente se mai primesc la aceste două volume, cu prețul de 20 cor. amîndouă, și cei-ce doresc să le aibă să se adreseze autorului în Sibiu și prin câte o cartă postală.

E de dori, ca această carte de mare importanță și de nespusă necesitate pentru toți fruntași și luptătorii nostri naționali, să nu lipsească de pe masa nici unuia dintre inteligenții poporului nostru.

Dictionar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archidicescan primul fascicol din „Dictionar mitologic”, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechia mitologie greacă și latină. Fascicolul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dictionar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicol e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

Mama sfîntului Augustin, de Emil Bougand episcop de Lavail (Franca), traducere de Salba. Cartea aceasta este tipărită în editura și cu cheltufala dlui Dr. Elie Dăianu.

Salba — după cum spune dl Dr. Dăianu — este pseudonimul ce și l-au ales la anul 1892 elevii români ai seminarului catolic din Budapesta, cari au făcut traducerea. — Dl Dr. Dăianu a luat asupra-și editarea. Jumătate din venitul curat ce va rezulta, l-a menit pentru un scop național-bisericesc. — Prețul 2 coroane. De vânzare la autorul în Blaj.

Din „Biblioteca Săteanului”, redigată de dl Teodor Bogdan, a apărut Nr. 1. Conține: Balade alese. Dl Bogdan cutriind în decurs de câțiva ani — după-cum spune însuși — „Cămpia Ardealului”, și adunând balade, doine, hore etc. populare, se simte îndemnat a scoate un șir de broșuri lunare sub titlul: „Biblioteca Săteanului”. Prețul unei broșuri este 20 bani. Se află de vânzare în Bistrița la autor.

„Istoria literaturii române în secol. al XVIII. (1688—1821)”, de N. Iorga, prof. la univers. din București. Vol. I. (550 pag.) Epoca lui Dimitrie Cantemir. — Epoca lui Chesarie de Rîmnice. București, 1901. Prețul întregii lucrări (3 volume) 20 lei.

Vol. II. Epoca lui Petru Maior, are următorul cuprins:

Currentele și influențele. — Istoriografia cronicarilor în principate. — Școala de renovare a istoriei din Ardeal. — Studiile asupra limbii: filologii din principate și din Ardeal. — Legăturile nou-culturale între Ardeal și principate. — Istoricii de tranziție în acestea. — Literatura religioasă. — Influența apuseană în literatura beletristică și știință. — Nove genuri literare. — Triumful spiritului nou: Asachi și Lazar.

Excursuri. Cronicile moldovene înainte de 1688. — O istorie românească a Crăiei Ungurești. — Cronicile muntene înainte de 1688. — Alcauturii de condicii.

Prețul unui volum 5 lei.

Câteva versuri de Ioan Gorun; de vânzare la librăriile Sococ, Alcaley, L'Indépendance și Stork. Prețul 2 lei.

Curs complet de aritmetică comercială, tradus după opul lui Dr. Iosif Clemens Kreibitz de Arseniu Vlaicu, dir. Partea I. Brașov, 1902. Tip. Ciurcu și comp.

Iozel. Educațiunea unui bun copil. Carte pentru părinți și alți educatori, de V. Gr. Borgovan. București, Gherla. (Tip. A. Todoranu). 1901. 502 pag. Prețul 2 cor.

Elemente de morala creștină, este titlul unei cărți, lucrată după programa în vigoare pentru anul școlar secundare, de Moise N. Paou, profesor la liceul din Galați și avocat. De vânzare la tipografia „Buciumul-român”. Prețul 2 lei.

„Curs de albinărie”, de Conta C. P. Vol. I. București. (Nr. 1 din „Biblioteca națională ilustrată”).

Bancile de emisiune și circulațiune monetară, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 lei 50 bani.

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăși cunoștințele de contabilitate dina poporul nostru. Putezând micesele practice autorul stabilește regulile de lipsă și principile contabilității, făcînd un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legătură cu bancile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII—213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria archidicescană din Sibiu, dela tipografia A. Murășianu, librăria N. I. Ciurcu în Brașov și dela librăria seminarului gr. oat din Blaj.

Carte de cântece diverse, pentru toți și pentru toate, adunate și aranjate de Ioan Dăriu. Cu ilustr. Prețul broș 50 b., legat 60 b. Brașov, 1901. Editura librăriei H. Zeidner. E o colecție de cântece compusă din hore, marșuri, elegii, imnuri, cântece diverse, cântece sociale, populare, doine, româneș etc. a. toate bine alese.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Octombrie n. 1901.

Hotel „Imperatul Romanilor”. D-na Gyrfas și fiica din Hususcu; Rottmann, dir., Teutsch, subl., Gajzag, primpret. din Bedean; Dr. Schotes și soția din Dios-Györ; Badici și soția, apot. din B.-Csab; Gabler, inv., Copony, ec. din Orislian; Szölössy, insp. Sofiano, Pinter, cad. din Brașov; Zeider, veter., Gross, din Sebeșul-săsesc; Böhthe, Kühn și fiica, Deak din Vint; Pogany din Aiud; Bösl, cad. din Arad; Grubis, com., cav. de Hochstetler din Viena; Dr. Blum, șef sanit.; Möckel, preot din Petrifău; Iusberger din Oroshaza, Costinescu din București; Bilincescu și soția din Olănești.

Hotel „Neurhorer”. Kalman din Rogia-montană; Albrecht, maior, Loser, căpit. din Brașov; Dr. Nemeș, dir. din Făgăraș; Wolff, com. din Sighisoara.

Hotel „Meltzer”. Lani și soția din Orașie; Oancea din Brad, Maximilian, preot din Brașov, Smilovitz, volunt. Honages, Otal din Făgăraș; Micu, inv., Resădean, elev din Seltin; Vitalyos, ofic. din Budapesta; Carissi, funcț. București.

Hotel „Mihail”. Helvig, Hommer din Ciser; Clärmann, inv. din Alba-Iulia; d-na Nemeș din Sebeșul-săsesc; Murăgan, not. din Orașie; Roth, cand. din Cluj; Decan, Schneider din Seghedin; Fazekas din Veseud.

Pentru redacție și editură responsabil: Elie Alimănescu-Bănoila.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marșchall.

„CONCORDIA“, SOCIETATE COMERCIALĂ PE ACȚII ÎN SIBIU.

Convocare.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Concordia“, se invită prin această la a

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu (strada Baier nr. 1), Sâmbătă în 26 Octombrie st. n. 1901 la 10 ore a. m.

Obiectele de pertractare sunt:

1. Raportul direcțiunii.
2. Bilanțul anual și raportul comitetului de supraveghere.
3. Eventuale propuneri conf. §. 33 din statute.

Acei domni acționari, cari voesc să participe la această adunare, sunt rugați să-și depună la cassa societății acțiunile, eventual dovezile de plenipotență până cel mult joi, în 24. Octombrie st. n. 1901, la 5 ore p. m. (§. 24 din statute).

Direcțiunea
societății comerciale pe acții
„Concordia“.

Bilanț cu 30 Iunie 1901.

	cor.	b.		cor.	b.
Cassa în numerar	3533	57	Capital social	200000	—
Mobilier	1636.48	—	Fond de rezervă	506	28
amortisare	14728	35	Div. conturi creditoare	481962	23
Div. conturi debitoare	325273	40			
Mărfuri	269785	84			
Perdere din anul 1899/1900	44000	78			
— 1901	25146	57			
	682468	51			

Sibiu, în 30 Iunie 1901.

Dr. L. Lemény m. p. Dr. N. Vecerdea m. p. I. Lissai m. p.
membru în dir. membru în dir. membru în dir.
F. Schmidt m. p. P. Simion m. p.
conducător. contabil.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă.

Sibiu, în 27 Octombrie 1901.

Comitetul de supraveghere:

N. Penciu m. p. Dr. Crețiu m. p. D. Rațiu m. p.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală! Subscrisul comitet de supraveghere, censurând bilanțul și contul de profit și pierderi al societății comerciale „Concordia“ pentru anul 1900/1901, le-am aflat în conformitate cu cărțile de contabilitate ale societății.

Propunem deci a aproba bilanțul, ear direcțiunii a-i da absolutoriu.

Sibiu, în 7. Octombrie 1901.

Comitetul de supraveghere:

N. Penciu m. p. Dr. E. Cristea m. p. D. Rațiu m. p.
Dr. V. Bologa m. p. I. Crețiu m. p.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare stăpân de carte să poată ațona această foie

„Foia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voegia să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

cu ilustrațiuni și o goliță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, insoare și a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate siarale noastre au apărut în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dr. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicare unei trebuințe ce intrădese de simț la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri prima noastră amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Nr. 4331—1901.
Prt. cer. supr.

324 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de vicanotar sistemat în comuna mică Cărpiniș, cercul Mercuria, comitatul Sibiu, se scrie concurs prin această cu următoarele emolumente:

1. Salar anual 600 cor.
2. Locuință liberă.
3. 6 stănjini lemne de foc.
4. Taxele statorite prin statut după lucrările private.
5. În cazul denumirii ca matriculant sau ca matriculant locitor de stat un honorar, care se va sistemat.

Vicanotarul ales are de a îndeplini și sub responsabilitate proprie și sub controla notarului cercul lucrările împreună cu întreaga administrare a comunei Cărpiniș precum și lucrările private lui împărțite.

Cereriile concursuale instruite cu documentele de calificare, despre cunoștința limbilor și ocupațiunea lui de până acum au de a se prezenta subscrisului până în 22 Octombrie a. c.

Mercuria, în 30 Septembrie 1901.

Pretorul cercul suprem:

Mangesius.

Nr. 1688/901.

329 2—3

Publicațiune.

Hotelul comunal din Avrig, situat în mijlocul comunei, lângă drumul țării, în piața făcândă în primăvară, se dă în arandă prin licitațiune publică pe 3 eventual 6 ani, începând din 1 Ianuarie 1902.

Hotelul e mobilat.

Licitațiunea se va ține în 14 Octombrie la 10 ore a. m., în cancelaria comunală.

Condițiunile se pot vedea în cancelaria comunală.

Avrig, la 6 Octombrie 1901.

Primăria comunală.

Cartea Stuparilor săteni

Romul Simu, învățator.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

Asociații rom. de agricultură din comitatul Sibiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reunianța agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunză învățator, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca preții pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vede la

Librăria W. Krafft.

Studii Literare

de
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“.

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Portretul

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novelă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonard și Dorofa, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Repririve din Paradoxe sociologice	40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 romane	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50
Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.	
Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.	

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„toate a tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'ar mi socoti —

Cu mintea mea“

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“

1. Pădurea. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.	24. Strigătoarea. Din fantaziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
3. Co m'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.	26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
4. Pipera Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Preț un exemplar 8 bani.	28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 30 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.	29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.	30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colăciul. Obiceiurile țărănilor români în mână, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.	31. Născut-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
9. Fieci a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.	32. Dina-împărată. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 30 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Boseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
13. Războaie de mamă. Legendă populară din gurile Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.	36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 16 bani.
14. Bunica de Bojens Născăd, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarvik. Un exemplar cu 80 bani.	37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dalu. Un exemplar 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.	38. Dina Mărgăreților. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 18 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 30 bani.
17. Pe pământul Trutului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.	40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan. Un exemplar 24 bani.
18. Căldărușca cu trei plecare. Poveste francească de Eleonora Tăbăcescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.	41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Cumpăna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 80 bani.
20. Un petitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Fadoță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
21. Prietenul meu Văntura-Tea. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.	44. Răzaliu pământului. Poveste de Nicolae Trămbiteanu. Un exemplar 44 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.	46. Clara Milici. Novela de I. Turburea. Traducere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exemplar 80 bani.
	47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
	48. Poezii populare „Căntecă bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteagani. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.